

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra ENddog/ Her Gjse/ jeg ey veed

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114469202400.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

ENddog/ Her Gjse/ jeg ey veed/
Som det sig bør at skrifve/
Hvad lyst en ecte kjærlighed
Medføre kand och gifve.
Jeg och med slette rjm och vers
Ey regler kand udstjle/
Om mand paa langs och ey paa tvers/
J Brudseng bør at hvile.
J self/ end och foruden dict/
Vel være skal saa vittig/
At J forstaa'r/ det eders plict
Er/ der at være flittig.
Min simple pen dog ikke sig
Tilbage saa kand dølgel/
At den/ i steden jo for mig/
Til seng vil eder følge.
NOk er udi den enlig stand
Af eder heden leffvit:
Nok er omreyst i fremmed Land/
Nok vaagit/ læst och skreffvit.
Det nu paa tiden er engang:
Her nu vil andet gjøris.
Her vil en dysse-lulles sang/
Før Jamling kommer/ høris.
Hvad keedsomhed udi sin hu
Hver ærlig Svend maa kjende/
Som hår med kalfve-spidsen nu
Begifvit om at rende.
Hvor langsom baade dag och nat
For hannem heden rinde/
Før hand omsider til sin hat
Den rette krog kand finde.
35 Hvor tit hand slaa'r paa sorgens streng
Och som fortviflit ganger/
Før hand ved bordet och i seng
En ecte mage fanger:
Sligt ingen bedre veed end den/
Som Lykkens trods maa friste/
J det hand arme lang tid hen
Uparit sig maa liste.
Hand mercker noget self hos sig/
Som hannem ofte minder.
Hand nok er fix och mandelig/
Men dog forhindring finder.
En gammel ung karls Titel hand
For ingen deel vil høre.
Den blinde Buk hand och om Land
Ey lede vil och føre.
Hans Sind imellom haab och fryct/
Som skib i Strand omdrifver.
Hvad moxen vaar i gaar samtykt/
J dag til intet blifver.
Nu vil hand til en Enke gaa/
Sin kjærlighed tilsige.
Nu vil hand sette sin attraa
Til en ufandsit Pige.
Nu vil hand fæste sig en rjg/
Nu en iblant de fromme.
Nu stræber hand med største fjg
En deylig at bekomme.
Nu seer hand heller hun er græm/
Och paa de gamle noder/
End hand aff lavg skal visis hjem/
Och kaldis Kuk Kuks broder.
Nu vil hand tage sig en ungt/
For arten at bevare:

Nu den som gammel er och tung/
For Amme-løn at spare.
Nu vil hand byde frem sin kram
For en/ som gafn kand gjøre:
Nu sjunis hannem/ det er skam/
En bulckit haand at røre.
Ja/ kortelig/ til intet vist
Hans hjerte sig tør binde.
Hand stander med sig self i tvist/
Kand ingen slutning finde.
Och midlertid sig snige bort
Hans fawrist alders dage.
Hand passede med vundet kort.
Hand paa sig self maa klage.